Prædiken til 3. søndag efter påske 2022
Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 754 Se, nu stiger solen af havets skød, 317 Livets fylde, glædens glans, 300 Kom, sandheds Ånd! og vidne giv,

-

36 Befal du dine veje, 455 Mindes vi en fuldtro ven, 11 Nu takker alle Gud

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:
Jesus sagde: »Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen.« Thomas sagde til ham: »Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?« Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.« Filip sagde til ham: »Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.« Jesus sagde til ham: »Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen; hvordan kan du så sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne.«
Johannesevangeliet 14,1-11

Hvordan beskriver Gud egentlig sig selv?

I læsningen fra Det Gamle testamente, siger Gud ”Jeg er den, jeg er”

Men med det Nye Testamente, der har Gud fået et navn, og en krop.

Moses fik at vide at han skulle sige: ”Jeg er” havde sendt ham.

Peter og Johannes helbredte i Jesu Kristi, nazaræerens navn.

Men Faderen og Sønnen et … Det får vi at vide i evangeliet. Der er en autoritet hos Jesus, som er hentet hos Faderen. Jesus kan sige og gøre som han gør, fordi han er ***et*** med Faderen.

Vi har en treenig Gud. Der er sammenfald mellem Faderen, Sønnen og Helligånden. Det er en Gud. Sønnen er i Faderen, Faderen er i sønnen, det er ***en*** Gud. Fader, Søn og Helligånd er af samme væsen og vil det samme.

Filip og Thomas og de andre disciple stod overfor Gud, og så Guds menneskelige ansigt, når de talte med Jesus. Det er derfor Jesu ord har vægt. Jesus er Sandheden. Han er ikke en sandhed i ubestemt form, en sandhed blandt mange, nej! han er Sandheden! I bestemt form- ***en*** Gud - ***en*** sandhed.

Jesus er livet. Igen i bestemt form. Han er ikke et liv blandt mange mulige, nej han er Livet. Ham, der stod bag skabelsen, ham der vil genrejse os på den yderste dag, og tage os hjem til de mange boliger, som han har forberedt for os til vores efterliv, - han er livet. Han hedder Jesus.

Og ***vejen*** til sandhed***en*** og liv**et**, den er Jesus også.

Det er faktisk ikke så svært… hvis det ikke var fordi, vi har det med at komme på afveje…

Biskoppen har tilsynspligt med, at vi præster ikke kommer på afveje, og begynder at prædike tro på reinkarnation og andet, der ikke er det, som vi bekender er Vejen, i bestemt form…

Men den almindelige dansker blander gerne alt muligt ind i sin tro… Der flirtes lidt med stjernetegn, tarotkort, amuletter og andet… Folk forsøger at

finde andre veje… Og det kan godt være, at alle veje fører til Rom, men ikke alle veje fører til Gud.

Det ene er ***ikke*** lige så godt som det andet. Alt er ***ikke*** relativt og op til fortolkeren, det må vi, der tror på Jesus, bare slå fast. Vi tror at Jesus er vejen til Sandheden og livet – og at der ikke er andre veje.

Kan folk, som går andre veje, så ikke blive frelst? Jo, men det er Jesus som kan frelse dem, det er op til ham at tage folk på afveje til sig og lede dem på den rigtige vej. Herrens veje til os kan godt være mange, men der er kun en vej for os til Herren.

Vejen er Kristus. Troen på ham, som i påsken døde og opstod, og som ved himmelfarten vil indtage sin retmæssige plads som himmelsk Gud igen. Det er troen på ham, der er vejen frem.

Vi sætter vores børn på vejen, når vi kommer i kirken med dem som små og lader dem døbe. Her har vi sat kursen, og så håber vi barnet vil følges med Gud og gå den vej, vi som forældre har sat dem på.

Det gode og fine er, at vi ikke går alene.

”Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende”, bliver der lovet i dåben. Vi har en der slår følge med os.

Jesus slog følge med disciplene på vejen til Emmaus, og åbnede deres hjerter for ham, åbnede deres øjne, så de kunne se hvem han var. At han var den korsfæstede OG opstandne Kristus. Disciplene fandt tilbage til vejen, sandheden og livet efter at de var blevet forvirrede og havde mistet modet ved korsfæstelsen…

Vi kan også opleve hvad man kan betegne som korsfæstelser i vores tilværelse. Vi kan komme ud for noget, der gør at vi rystes og mister troen og løber bort, men selv når vi prøver at løbe væk, så er Gud med os….

Selv når livet gør ondt er Gud med os. At han er med os, betyder ikke, at vi ikke kommer til at opleve smerte, men Gud er med os.

Der er en lille meget kendt fortælling, om fodspor i sandet, som kan bruges til at illustrere det, at Gud går sammen med os på vejen… den er meget

velkendt, og mange af jer vil nikke genkendende til den. Den lyder sådan her:

”En mand døde og kom i himlen. Vor Herre tog selv imod ham og talte venligt med ham. Under samtalen spurgte Vor Herre ham, om han havde lyst til at se tilbage på sit liv. Det ville han gerne.

Det var ligesom at se en film. Han så hele sit liv, både det onde og det gode, både det lyse og det mørke. Men efterhånden som han så, var der en bestemt ting, han lagde mærke til: I alle de gode og lyse dage var der hele tiden to sæt fodspor ved siden af hinanden, hans egne og så Vor Herres.

Men i de mørke og onde dage var der kun ét sæt fodspor. "Herre", sagde han, "der er noget, jeg må spørge dig om. Når jeg ser de lyse og gode dage, jeg har oplevet, ser jeg hele tiden to sæt fodspor, mine egne og så dine. Du har fulgt mig hele tiden. Men ser jeg de onde og mørke dage, jeg har oplevet, da ser jeg kun ét sæt fodspor. Hvordan kan det dog være?

Hvorfor forlod du mig?" Vor Herre svarede: "Menneskebarn, der er noget, du ikke har fattet. I de lyse og gode dage fulgte jeg dig. Men i de mørke og onde dage, da bar jeg dig!"

-

Den treenige Gud følger os på vores livs vej – han er selv vejen.

Og vejen fører hjem! Så trygt er det. Der er himmelske boliger, der er beredt til os. Vi har et hjem fordi Jesus opstod fra de døde og for til himmels for at forberede vores efterlivs bolig til os.

Vi er på vej… Vi følges med Gud, og vi følges med hinanden. Vi er alle pilgrimme på vejen til de himmelske boliger.

Kursen blev sat i vores dåb, og så går vi… så følges vi hjem.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen